

Sygn. akt IX U 2443/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania A. M. (M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania A. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 9 lutego 2016 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110a ustawy z dnia

17 grudnia 1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poczynając od dnia (...).

Sędzia

Sygn. akt IX U 2443/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9.02.2016r Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił A. M. ponownego ustalenia wysokości emerytury gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z 20 kalendarzowych lat wynosi 218,62% i jest niższy niż 250%.

Ubezpieczony odwołał się od tej decyzji i wniósł o jej zmianę.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniosł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

A. M. emeryturę przyznano od 1.11.1994r a do 31.01.1995r pozostawał on w zatrudnieniu.

Ubezpieczony był zatrudniony w KWK (...) od 15.09.1969r do 24.12.1971r jako górnik pod ziemią. Następnie od 1.03.1972r do 30.04.1978r pracował jako górnik w KWK (...) a następnie od 2.05.1978r do 28.02.1991r w Przedsiębiorstwie (...) w B. i od 7.03.1991r ponownie w KWK (...).

W dniu 11.12.2015r ubezpieczony złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury w trybie art. 110a emerytury i renty z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Do wniosku ubezpieczony załączył zaświadczenie o wynagrodzeniu i zatrudnieniu wydane przez K. – Przedsiębiorstwo (...) w B. za lata 1978-1991 wraz z zaświadczeniem o wynagrodzeniu pracownika zastępczego za lata 1988, 1989, kiedy ubezpieczony wykonywał pracę za granicą, a także zaświadczenie z KWK (...) od 1976-1978 i 1991-1995.

Za wcześniejsze okresy zatrudnienia, tj. od 1972r do 1979r dokumentacja płacowa się nie zachowała. W legitymacji ubezpieczeniowej są rozpiski wynagrodzeń za 1977r, 1978r, 1971r.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiar emerytury obliczony przez organ rentowy od podstawy wymiaru z lat 1976-1995 wyniósł 218,62% (akta rentowe).

Ubezpieczony od 1.03.1972r do 30.04.1978r pracował w KWK (...) jako górnik w ścianie i otrzymywał wówczas wynagrodzenie akordowe.

Pracował w systemie trzyzmianowym w warunkach dużego zapylenia a w kopalni występowało wysokie zagrożenie wybuchem metanu (zeznania ubezp. k.19a akt spr.).

Przy odtworzeniu wynagrodzenia ubezpieczonego stanowiącego podstawę wymiaru składek za lata 1971, 1972, 1973, 1974 i 1975 przy przyjęciu, że składało się ono z wynagrodzenia zasadniczego liczonego jako iloczyn stawki zaszeregowania osobistego i ilości obowiązujących w tamtym okresie dniówek roboczych, dodatków za pracę na II i III zmianie, dodatku szkodliwego i za pracę w warunkach niebezpiecznych (tzw. gazowego), dodatkowego wynagrodzenia z „Karty Górnika:., deputatu węglowego, dodatku za pracę w dwie niedziele w miesiącu wyniósł 256,43%.

Powyższy wskaźnik Sąd ustalił korygując wyliczenia biegłego zawarte w złożonej opinii w oparciu o omyłki matematyczne wykazane przez organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 11.10.2017r (k. 59 akt spr.) i łączne odtworzone wynagrodzenie ubezpieczonego i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosiłyby:

za 1972r – 62 325,94 zł i 207%

za 1973r – 76 541,66 zł i 227,96%

za 1974r – 89 700,83 zł i 234,69%

za 1975r – 84 722,92 zł i 180,43%.

W oparciu o powyższe, Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie w świetle art. 110a ustawy z dnia 17.12.1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r, poz. 887).

Ubezpieczony udokumentował podstawę wymiaru składek w sposób nie budzący wątpliwości poprzez wpis wynagrodzenia w legitymacji ubezpieczeniowej za lata 1971, 1977 i w oparciu o zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu sporządzone w oparciu o dokumenty zarobkowe za lata 1979-1988 i 1990-1994.

Zatem odtworzono wynagrodzenie jedynie za cztery lata tj. od 1972r do 1975r uwzględniając tylko stałe składniki wynagrodzenia, których wysokość była możliwa do obliczenia w oparciu o uregulowania zawarte w układach zbiorowych pracy. Za te lata nie zachowała się ewidencja czasu pracy.

Sądowi z doświadczenia życiowego i zawodowego wiadomo, że w latach 70-tych w kopalniach pracowano średnio dwie niedziele w miesiącu. Górnicy otrzymywali wysokie wynagrodzenie i przyjęcie do obliczenia jego wysokości, jak to sugeruje organ rentowy, najniższego wynagrodzenia byłoby nieuzasadnione. Faktyczne wynagrodzenie otrzymane we wskazanym okresie było wyższe niż obliczone przez biegłego bo otrzymywał jeszcze premie, której wysokości z uwagi na uznaniowy charakter nie można było ustalić, czy też wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych.

Z tych też względów Sąd na mocy art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji wyroku.

Sędzia